

ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД міста КИЄВА 01601, м. Київ, вул. Командарма
Каменєва 8, корпус 1 П О С Т А Н О В А

І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

м. Київ

06 червня 2014 року

№ 826/5573/14

Окружний адміністративний суд міста Києва у складі колегії суддів: головуючого судді Келеберди В.І., суддів Данилишин В.М. Качура І.А. розглянувши у письмовому провадженні адміністративну справу

за позовом ОСОБА_1, товариства з обмеженою відповідальністю "Страхова компанія "Райп" до Кабінету Міністрів України, треті особи без самостійних вимог на предмет спору: Національна комісія, що здійснює державне регулювання ринків фінансових послуг, ОСОБА_2 проскасування розпорядження № 378-р від 09.04.2014 **О Б С Т А В И Н И С П Р А В И:**

ОСОБА_1, товариство з обмеженою відповідальністю «Райп» звернулись до суду з позовом до Кабінету Міністрів України, треті особи без самостійних вимог на предмет спору: Національна комісія, що здійснює державне регулювання ринків фінансових послуг, ОСОБА_2 про скасування розпорядження від 09.04.2014 №378-р.

В обґрунтування позовних вимог позивачі зазначають, що оскаржене розпорядження прийнято в порушення Закону України «Про фінансові послуги ат державне регулювання ринку фінансових послуг» та [Указу Президента України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» від 23.11.2011 №1070/2011](#), відповідно до яких, зокрема, Голова Національної комісії, що здійснює державне регулювання ринків фінансових послуг призначаються та звільняються з посади Президентом України шляхом видання відповідного указу.

Відповідач - Кабінет Міністрів України - заперечував проти задоволення позовних вимог з підстав викладених у письмових запереченнях, які долучено до матеріалів справи та зазначив, що оскаржене розпорядження прийнято відповідно до п. 9-2 [ст. 116 Конституції України](#) згідно якої Кабінет Міністрів України призначає на посади та звільняє з посад за поданням Перм'єр-міністра України керівників центральних органів виконавчої влади, які не входять до складу Кабінету Міністрів України.

Третя особа без самостійних вимог на предмет спору - Національна комісія, що здійснює державне регулювання ринків фінансових послуг - надала суду письмові пояснення, які долучено до матеріалів справи та з яких вбачається, що ОСОБА_2 до місця роботи протягом полутора місяців не з'являвся, спеціальну перевірку відповідно до вимог [Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції»](#) не проходив, про що було складено відповідну довідку.

Третя особа без самостійних вимог на предмет спору - ОСОБА_2 - явку уповноваженого

представника в судові засідання не забезпечив, хоча був належним чином повідомлений про час, дату та місце судового вирішення справи.

Відповідно до ч. 6 [ст. 128 Кодексу адміністративного судочинства України](#), якщо немає перешкод для розгляду справи у судовому засіданні, але прибули не всі особи, які беруть участь у справі, хоча і були належним чином повідомлені про дату, час і місце судового розгляду, суд має право розглянути справу у письмовому провадженні у ріді відсутності потреби заслухати свідка чи експерта.

Враховуючи, що представники позивача, відповідача та третьої особи не заперечували проти вирішення справи в порядку письмового провадження, оскільки третя особа-2 належним чином повідомлені про час, дату та місце судового засідання в судові засідання не прибули, а також з огляду на відсутність потреби заслухати свідка чи експерта, суд дійшов висновку про доцільність розгляду справи в порядку письмового провадження.

Розглянувши подані сторонами документи і матеріали, заслухавши пояснення сторін, всебічно і повно з'ясувавши всі фактичні обставини, на яких ґрунтується позов, об'єктивно оцінивши докази, які мають юридичне значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, Окружний адміністративний суд м. Києва,

ВСТАНОВИВ:

[Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 09.04.2014 №378-р](#) призначено ОСОБА_2 Головою Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг.

Частиною другою [статті 19 Конституції України](#) визначено, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені [Конституцією](#) та законами України.

Відповідно до частини першої та третьої [статті 113 Конституції України](#) та частини першої статті [1](#) та статті [4 Закону України «Про Кабінет Міністрів України»](#) Кабінет Міністрів України є вищим органом у системі органів виконавчої влади, що у своїй діяльності керується [Конституцією України](#), цим Законом, іншими законами України, а також указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до [Конституції](#) та законів України.

[Статтею 117 Конституції України](#), якій кореспондує [стаття 49 Закону України «Про Кабінет Міністрів України»](#), передбачено, що Кабінет Міністрів України на основі та на виконання [Конституції](#) і законів України, актів Президента України, постанов Верховної Ради України, прийнятих відповідно до [Конституції](#) та законів України, видає обов'язкові для виконання акти - постанови і розпорядження.

Частина третя вказаної статті Закону передбачає, що акти Кабінету Міністрів України з організаційно-розпорядчих та інших поточних питань видаються у формі розпоряджень Кабінету Міністрів України.

Відповідно до пункту 9 [2 статті 116 Конституції України](#) Кабінет Міністрів України призначає на посади та звільняє з посад за поданням Прем'єр-міністра України керівників центральних органів виконавчої влади, які не входять до складу Кабінету Міністрів України.

Отже, Кабінет Міністрів України наділений повноваженнями щодо призначення на посади та звільнення з посад керівників центральних органів виконавчої влади.

Відповідно до ч. 1 [ст. 23 Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринку фінансових послуг»](#) Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, є державним колегіальним органом, підпорядкованим Президенту України, підзвітним Верховній Раді України.

Згідно із ч. 3 [ст. 23 Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринку фінансових послуг»](#) Комісія як колегіальний орган утворюється у складі Голови Комісії та шести членів Комісії. Голова та члени Комісії, призначаються на посади та звільняються з посад Президентом України шляхом видання відповідного указу.

Питання утворення та діяльності Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, регулюється [указом Президента України від 23.11.2011 № 1070/2011 «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг»](#), яким затверджено Положення про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг.

Нацкомфінпослуг відповідно до п. 1 Положення є державним колегіальним органом, підпорядкованим Президенту України, підзвітним Верховній Раді України.

Відповідно до п. 9 зазначеного Положення, Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг (Нацкомфінпослуг) як колегіальний орган утворюється у складі Голови Комісії та шести членів Нацкомфінпослуг. Голова та члени Нацкомфінпослуг призначаються на посаду та звільняються з посад Президентом України шляхом видання відповідного наказу.

Отже, [Законом України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг»](#) та [указом Президента України від 23 листопада 2011 року № 1070/2011 «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг»](#) визначено, що Нацкомфінпослуг не є центральним органом виконавчої влади, а є державним колегіальним органом, голову та членів якої призначає на посаду Президент України.

З огляду на викладене, суд дійшов висновку, що оскаржене розпорядження, прийнято з перевищенням повноважень, з порушенням вимог [Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринку фінансових послуг»](#).

Крім того, відповідно до п. 1 Положення про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, Нацкомфінпослуг є державним колегіальним органом. Голова Нацкомфінпослуг, відповідно, є державним службовцем.

Частиною першою [статті 11 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції»](#) передбачено, що стосовно осіб, які претендують на зайняття посад, зазначених у пункті 1 частини першої [статті 4 цього Закону](#) (крім кандидатів на пост Президента України, кандидатів у народні депутати України, кандидатів у депутати Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та на посади сільських, селищних, міських голів), проводиться спеціальна перевірка, у тому числі щодо відомостей, поданих особисто.

Організація проведення спеціальної перевірки покладається на керівника (заступника керівника) органу державної влади, органу місцевого самоврядування, на зайняття посади в якому

претендує особа, крім випадків, установлених законом.

[Постановою Кабінету Міністрів України від 11.04.2012 № 298](#) затверджено Порядок розгляду питань, пов'язаних з підготовкою і внесенням подань щодо осіб, призначення на посаду та звільнення з посади яких здійснюється Президентом України або Кабінетом Міністрів України чи погоджується Кабінетом Міністрів України (далі-Порядок).

Відповідно пункту 9 Порядку до подання щодо призначення на посаду або погодження призначення на посаду особи додаються 19 документів згідно з Порядком ведення особових справ державних службовців в органах виконавчої влади, затвердженим [Постановою Кабінету Міністрів України від 25.05.1998 року № 731](#). Відповідно до п. 15 переліку документів додається довідка встановленої форми про результати спеціальної перевірки відомостей про претендента на посаду.

Листом №6663/0/2-14 від 26.05.2014 Секретаріат Кабінету Міністрів України повідомив суд про проведення спеціальної перевірки щодо ОСОБА_2 за запитом №5020/0/2-14 від 22 квітня 2014 року, поданого до Національного агентства України з питань державної служби.

14 травня 2014 року від Національного агентства України з питань державної служби надійшла інформація про результати зазначеної перевірки за № 20/103 дек, на підставі якої відділом керівних кадрів Департаменту кадрового забезпечення Секретаріату Кабінету Міністрів підготовлено довідку за № 39 від 19 травня 2014 року (дана інформація надана до суду відповідачем).

Таким чином, як свідчать матеріали справи, Департаментом кадрового забезпечення Секретаріату Кабінету Міністрів підготовлено довідку за № 39 19 травня 2014 року, в той час, як Розпорядження Кабінету Міністрів України було прийнято 09 квітня 2014 року № 378-р, тобто на час призначення на посаду Голови Нацкомфінпослуг ОСОБА_2 не пройшов спеціальну перевірку, що свідчить про порушення вимог [Закону України «Про державну службу»](#) та [Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції»](#) при прийнятті оскарженого розпорядження.

Згідно з ч.3 [ст.2 Кодексу адміністративного судочинства України](#) у справах щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень адміністративні суди перевіряють, чи прийняті (вчинені) вони: на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені [Конституцією](#) та законами України; з використанням повноваження з метою, з якою це повноваження надано; обґрунтовано, тобто з урахуванням усіх обставин, що мають значення для прийняття рішення (вчинення дії); безсторонньо (неупереджено); добросовісно; розсудливо; з дотриманням принципу рівності перед законом, запобігаючи несправедливій дискримінації; пропорційно, зокрема з дотриманням необхідного балансу між будь-якими несприятливими наслідками для прав, свобод та інтересів особи і цілями, на досягнення яких спрямоване це рішення (дія); з урахуванням права особи на участь у процесі прийняття рішення; своєчасно, тобто протягом розумного строку.

Суд зауважує, що підставами для визнання акта недійсним є невідповідність його вимогам чинного законодавства та/або визначеній законом компетенції органу, який видав цей акт.

Аналіз викладених законодавчих норм та обставин справи свідчить про те, що відповідач, видаючи оскаржуване розпорядження, діяв з перевищенням повноважень, в порушенням вимог [Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринку фінансових](#)

[послуг», Закону України «Про державну службу» та Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції».](#)

За таких обставин, Окружний адміністративний суд міста Києва, за правилами, встановленими [ст.86 Кодексу адміністративного судочинства України](#), перевіrivши наявні у справі докази та заслухавши пояснення представників сторін, вважає заявлені позовні вимоги обґрунтованими та такими, що підлягають задоволенню.

Відповідно до ч. 1 [ст. 9 Кодексу адміністративного судочинства України](#) суд при вирішенні справи керується принципом законності, відповідно до якого вирішує справи відповідно до [Конституції України](#) та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Суд застосовує інші нормативно-правові акти, прийняті відповідним органом на підставі, у межах повноважень та у спосіб, передбачені [Конституцією](#) та законами України.

Відповідно до ч. 1, 2 [ст. 71 Кодексу адміністративного судочинства України](#) кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених [статтею 72 цього Кодексу](#). В адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача, якщо він заперечує проти адміністративного позову. Відповідач по справі, як суб'єкт владних повноважень, не виконав покладений на нього обов'язок щодо доказування.

На підставі викладеного та керуючись статтями [9, 69-71, 128, 158-163, 167, 254 Кодексу адміністративного судочинства України](#), Окружний адміністративний суд міста Києва,

ПОСТАНОВИВ:

1. Позов задовольнити.
2. Визнати протиправним та скасувати [розпорядження Кабінету Міністрів України від 09.04.2014 № 378-р «Про призначення ОСОБА_2 Головою Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг».](#)

Постанова набирання законної сили в строки та порядку, встановленому [статтею 254 Кодексу адміністративного судочинства України](#). Постанова може бути оскаржена до суду апеляційної інстанції за правилами, встановленими [статтями 185-187 Кодексу адміністративного судочинства України](#).

Головуючий Суддя

В.І. Келеберда

Судді

В.М. Данилишин

І.А. Качур